

Američtí lídři by měli brát hrozby Izraele Libanonu vážně

NI nationalinterest.org/blog/lebanon-watch/us-leaders-should-take-israel-s-threats-against-lebanon-seriously-208095

21. prosince 2023

Zatímco Izrael pokračuje ve své zničující vojenské operaci v Gaze uprostřed neustálého toku útoků Hizballáhu podél sporné libanonsko-izraelské hranice, někteří izraelští představitelé nyní otevřeně naznačují, že k potlačení skupiny podporované Íránem je nezbytná invaze. Tato rétorika znamená posun od oficiálního izraelského politického postoje – totiž, že Izrael si nepřeje otevřít severní frontu – a zároveň představuje přímou hrozbu pro cíle americké politiky zabránit šíření konfliktu. Jako takový by měl Washington vzít na vědomí rizika další války mezi Izraelem a Hizballáhem a tlačit na izraelské představitelé proti jakékoli invazi do Libanonu.

Takové snahy by neměly být kontroverzní, vezmeme-li v úvahu, že izraelští představitelé dávají jasně najevo svůj záměr postavit se Hizballáhu. Ministr války Benny Gantz totéž řekl na schůzce s americkým ministrem zahraničí Antonym Blinkenem 11. prosince v oficiálním čtení: „Zvýšená agrese a zvýšený počet útoků ze strany Hizballáhu podporovaného Íránem požadují, aby Izrael odstranil takovou hrozbu pro civilní obyvatelstvo severních států. Izrael.“ Vysocí izraelští představitelé, nejen šéf Izraelských obranných sil (IDF) Herzi Halevi a premiér Benjamin Netanjahu, podobně vyhrožovali úderem na Libanon v reakci na akce Hizballáhu od 7. října.

Ministr obrany Yoav Gallant nastínil izraelské plány počátkem prosince na obhlídce sporné severní hranice a prohlásil: „Až dokončíme proces bojů v Gaze, vojenské úsilí bude směřovat hlavně na sever. Dodal: „Nemůžeme přesvědčit obyvatele severu, aby se vrátili do svých domovů podél hranice, pokud se neujistíme, že Radwan [jednotka

speciálních jednotek Hizballáhu], která je silnější, lépe vycvičená a vybavená než jednotky Nukhba Hamasu, je ne tam, aby ohrozil naši populaci."

Poradce pro národní bezpečnost Tzachi Hanegbi zopakoval tyto pocity během rozhovoru z 9. prosince pro izraelský Channel 12 news. Hanegbi nelitoval slov: „Situace na severu se musí změnit. A změní se to. Pokud Hizballáh souhlasí se změnou věcí prostřednictvím diplomacie, velmi dobře. Ale nevěřím, že bude." Když byl na tento bod naléhán, dodal, že Izrael bude muset jednat, „až přijde den“, protože jeho vláda musí zajistit, aby se jeho občané mohli vrátit do svých domovů na severu, k čemuž může dojít pouze tehdy, když se „situace na severu změní“. .“

Tyto hrozby následují po výrazné eskalaci nepřátelství podél sporných izraelsko-libanonských hranic, které se výrazně vymykají normě výměny mezi prsy a tetování, které historicky definují oblast. Boje vyhnaly z domovů stovky tisíc civilistů na obou stranách hranice, protože oba aktéři nasazují stále ničivější zbraně v demonstraci síly, která obvykle představuje cyklus udržování odstrašování. To, že Hizballáh používá stále účinnější vojenské zbraně, jako jsou drony, a rozhodnutí Izraele postupně zaútočit na cíle hlouběji v Libanonu v reakci zosobňují postupně eskalující násilí a signalizují, že ani jedna strana nemá zájem ustoupit.

Odstrašování skutečně nefunguje. Washington pokračuje v projektování síly ve formě dvou úderných skupin letadlových lodí, námořní pěchoty v pohotovosti a jaderných ponorek nabitých řízenými střelami, které byly do regionu vyslány v říjnu a listopadu, aby odradily expanzi války. Tento přístup zatím přinesl sporné výsledky. Horší je, že Hizballáh dnes představuje jedinou největší hrozbu pro stát Izrael mimo Írán, s odhadovanou bojovou silou 100 000 a více než 150 000

raketami namířenými na Izrael. Jednoduše řečeno, skupina je podstatně impozantnější než Hamas – menší skupina podporovaná Íránem, kterou se Izrael snaží vykořenit v Gaze.

V této souvislosti by jakákoli válka mezi Izraelem a Hizballáhem byla katastrofou srovnatelnou s předchozím konfliktem z roku 2006. Tato válka vyústila v patovou situaci, která si vyžádala téměř 2 000 mrtvých — většinou civilních — a zároveň vysídlila přes 900 000 lidí a zničila většinu jižního Libanonu. Jakýkoli takový konflikt by dnes byl na stejné úrovni nebo ještě horší, vzhledem k vystupňovaným emocím po 7. říjnu, s vážnými důsledky, které nebudou ve východním Středomoří potlačeny. K dnešnímu oslabenému Libanonu přispívá celá řada faktorů – jmenovitě jeden z nejhorších hospodářských zhroucení moderní doby, rok trvající ústavní krize a boj o moc o prezidentský úřad a 800 000–1,5 milionu syrských uprchlíků žijících v bídě po celé zemi – posílit toto hodnocení.

Washington chápe rizika a američtí představitelé důrazně vystupují proti akcím, které by vedly k takové válce. Ministr obrany Lloyd Austin vyjádřil své znepokojení nad izraelskými akcemi podél sporné hranice do Gallantu již 11. listopadu v jasném znamení obav amerického prezidenta Joea Bidena. Další američtí představitelé pokračují ve vyjadřování podobných obav, což vyvrcholilo několika listopadovými návštěvami amerického energetického vyslance Amose Hochsteina v Bejrútu a Jeruzalémě, aby naléhal na zdrženlivost. Úspěšná snaha Hochsteina vymezit izraelskou a libanonskou námořní hranici v říjnu 2022 spolu s hlášeným úsilím rozšířit toto porozumění na pozemní hranici vysvětluje, proč je ústředním bodem diplomatického úsilí.

Bidenova administrativa je moudré podniknout tyto kroky. Nakonec další válka mezi Izraelem a Hizballáhem není v zájmu USA a současně riskuje širší regionální válku, která by měla za následek smrt bezpočtu civilistů. Tento výsledek také ohrožuje americké síly. Američtí

představitelé jako takoví neúnavně pracovali, aby zajistili, že se válka mezi Izraelem a Hamásem nerozšíří, a prováděli rozsáhlou osobní diplomacii s regionálními vůdci – včetně předávání zpráv Íránu. Spojené státy mají vojenské prostředky a civilisty v celé západní Asii, včetně mnoha na zranitelných základnách v místech, jako je Sýrie. Zpočátku by se snažil bránit svůj lid, kdyby čelil širší válce, do které by byl téměř jistě zatažen kvůli domácím politickým tlakům ve volebním roce a Bidenově náklonnosti k Izraeli.

Vzhledem k tomuto kontextu musí představitelé i nadále veřejně prohlašovat, že Spojené státy se do rozšířeného konfliktu nezapojí a že si jej nepřejí. Pokud budou izraelští představitelé nadále naznačovat, že se blíží válka s Hizballáhem, měl by se Washington postupně oddělit od Izraele nebo riskovat vstup do boje. Každý takový přístup musí také zvážit nátlakové mechanismy, které zabrání izraelské operaci – včetně veřejné kritiky, snižování diplomatického krytí a úpravy nebo zmrazení prodeje zbraní.

Nastal čas, aby američtí vůdci zaujali důraznější politický postoj proti válce na Blízkém východě. Bidenova administrativa, která tvrdí, že končí „navždy války“, by bylo moudré podniknout konkrétní kroky, které jí zabrání v náměsíčnosti do další. Veřejnost USA nakonec nechce vstoupit do další války – což by si Biden měl vzít k srdci, protože doufá, že vyhraje znovuzvolení v roce 2024 uprostřed hrozných volebních čísel .

Alexander Langlois je zahraničněpolitický analytik zaměřený na Blízký východ a severní Afriku. Je držitelem magisterského titulu v oboru mezinárodních záležitostí na School of International Service na Americké univerzitě. Sledujte ho na @langloisajl .

Obrázek: Shutterstock.